

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RDEC TRAK

Ob mogočnih rdečkastih pečinah, veliko japonsko zbirko, ki je bila ki se razprostirajo ob reki Adiži, se že na prvi pogled silne vrednosti. Razteza valovito hribovje. Za časa Škoda, da baron, kakor tudi njegov tridesetletne vojne so zidali po teh v soproga nista imela dosti oku- hribili grajsčaki svoje gradove, v sa, da bi si stanovanje lepo uredili. Ljudje so začeli kmalo govoriti, da je baron zelo bogat, ker je tako velik boj. V teku nekaj let je nastalo po okolici vse polno gradičev, ki so pa sedaj vsi zapuščeni, po- raščeni z zelenjem, v katerih ne prebiva živa duša. Da, vesasih je vse bilo tukaj lepo. Po dvoriščih je vse vrvelo, po sobanah so se izprehaljale krasne grajske gospe in gospodične, v jedilnicah se s gospodarji pili in peli in se po svoje zabavili.

Samo v nekem gradiču je živel še pred kratkim grof, ki je pa prišel v take zadrege, da je prodal grad nekemu Židu.

Trava je rasla po potih, zidov se je oprijemel mah, vse je bilo mirno in zapuščeno. Novi posnetniki niso prihajali sem; prišli so le v slučaju, če so imeli kakega dobrega kupca. Samo enkrat so prišli na to s svojimi družinami in priredili malo zabave.

Dvorane so bile polne Židov, in stari hebrejski jezik je zopet za nekaj časa oživel mrtve in zapuščene prostore.

Bog naj me kaznjuje, — je klepetal Moric Turteltaub nekoga večera mlademu gospodu, ki je bil nemavadio rmeno peti. — Grad leži na najlepšem prostoru, in go- spod baron...

Tujec ga je prijel za roko in mu rekel:

— Nikar se ne izgovarjajte, go- spod... no, kako se že imenujete — ah, da, gospod Turteltaub. Saj sem že dovolj slišal. Kar vidim, to vi- dim. — Saj vendar ne kupujeva za kravo. — Še enkrat mi povejte, koliko stane vse skupaj. — Boste že potem videli, če bon kupil.

Zidu ni bilo to povšeči. Vedel je namreč, da bo kupeca odpadol, če mu pove previško ceno, rad bi pa tudi pri kupčici kolikor mogoče večno zaslubi.

Po dolgotrajnjem ustavljanju je slednji povedal ceno, ki se baronu ni zdel previška in je pristavil, da je ruširan dlovec, katerega zadejuje večna kletv njegovega rodu. — Pristavil je nadalje, da grad samo zategadelj prodá, da pride znotr v aristokratske roke.

Rmeni gospod je stal nekaj časa v zamšljenu na terasi, s katere je bil krasen razgled na dolino reke Adiže. Nato se je pa počasi obrnil in ponudil Zidu roko in rekel: — Dobro.

Nato sta se oba odpeljala k norju. Po preteklu ene ure je stopil Zid ves vesel na cesto; v žepu je imel ček za veliko sveto denarja.

Baron je šel počasi in je bil vide- i zelo zamšljen.

V starem gradu je zavladalo na- mnikrat novo življenje. Rokodelci so reselno pozdravljali grajsko krovino, ker so imeli sedaj v gradu vedno dovolj zasluga. Grajsčak je bil zelo darežljiv, nobena cena ni bila previška, z vsakim de- mon je bil zadovoljen.

Baron je spravil v tri sobe svoje

Ko se je to dogajalo na dvorišču, je odprla v gradu rmena nervozna ruka z velikim ropotom okno.

Gospa je pogledala v okno, takoj

je pa obrnila pogled vstran in se napotila po parku.

Pod velikim hрастom je stala ma- la klopica, na katero je ponavadi sedila in se zamislila. Na tem mesta

so se znamenita z baronom na nekem po- tovanju.

Ko sta se poročila, se je vsepi- zelo čudno zdelo, ker sta bila nujna značaja tako različna. Zakon je bil najbrž nesrečen.

Baron je bil prej v diplomatični službi, pozneje je pa službo pustil in včet let preživel v južnih krajih. Vrnili se je zelo šibkega zdravja.

Kako krasni so valovi, kako lju- beznivo božajo beli breg! Na bregu pa leži pod solnčnikom mlada de- klica, zatopljena v roman — ona sama.

V tistih lepih časih, ko je ležala na obrežju, je brala krasno povest o mlademu vojaku, katerega mora v najkrajšem času pripeljeti ladja iz Indije. Čakala ga je in čaka- la in močno ji je utriplalo sreco. Ravno tako lep mora biti, ravno tako hra- ber in močan.

Z žalostnim vzdihom je bila te- daj zaprla knjigo, napol je zamisla- la v pogledala v daljavo.

Pri teh mislih se je zaničevalno in pomilovalno smejala. Zdela se je da sliši rezki baronov glas, ali je bil pa morda le bolestni vzlik, ki jo je odtrgal od krasnih sponinov.

Tako surov, kakor danes ni bil še nikoli.

S svojim tajnikom, revnim je- tičnim človekom, kateri je moral prekiniti svoje študije, da si za- služi malo kruha in da se v prostih urah nekoliko razvedri, je izval na brutalen način prepri. Danes je bilo pa celo potrežljivemu tajniku preveč. Nekaj časa ga je po-

slušal, potem mu je pa odpovedal službo.

Baronica je bila še bolj žalostna, ker je vedela, da bo moral zanesljivo opravljati tajniško službo in prenašati vsakovrstne surovosti svojega moža.

Ko se je pojetje že približevalo svojemu koncu, se je baron pre- hladil in nevarno zbolel. Posledice prestane malarije so se zopet pojavi- ve. Se tedaj, ko je bil baron zdrav, ga je bilo težko prenašati, sedaj je pa postal tak, da ni bilo korak mogoče ostati pri njem.

Odšel je zadnji služabnik, in ker ni bio niti za dvojno plačo, mogoče dobiti drugega, mu je mala baronica sama streči.

Klub strogi zdravnikov odred- ōi in hotel ostati baron v postelji. Napoloblačen je hodil semtertja po sobah, poskušal je pisati, pa ni mogel. Postaral se je in postal je subit kakov človek, kateremu so dnevi Steti. Rumeni koža mu je visela z lie, oči so mu bili skoraj ostekle, še se je pa razburil, kar se je večkrat zgodilo, je v njih zažaril. — Na pošastni plamen. Na vsak način je hotel skončati knjijo o Japonski, katere je bil že polovico spisal. Z železno eneržijo se je lotil večkrat dela, toda zastonj, zmanjkalo mu je moči.

— Ze celo ure te kličem, tebi pa mi! Zapustiti me hočeš, kaj ne, za- putiti kakor žival! Kam si šla? Kod si hodila? Bog ve, kje si po- stopala!... Ni te bilo tuškaj!... Ti... ti...

Tedaj je začela baronica strašno trpeti.

Božnik je hodil semtertja po sobi in narekoval, pri pisalnem stroju je pa moral sedeti baronica. Ne- kaj časa ji je še preej pravilno narekoval, slednjič se pa postal stavki brez vsakega pomena in brez vsake zvezde. Vesasih je tako hitro go- voril, da baronica ni mogla sproti pisati. Vesasih je pa po celo ur- skratko kakor primerno besedo. Pri- godilo se je semtertja, da baronica ni prav razumela in ga vprašala.

Vrnil se je z klopičem rdečega traku.

Preplašeni ženi je ovil trak o- koli nežne roke.

— Sedaj, gojobječica, lahko zopet odideš.... Lahko greš za vedno od mene... ali vidiš... drugi konec tra- ku sem si zavezal okoli moje roke... da te ne bom izgubil.... ce bom kaj

(Nadaljevanje na 4. strani)

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso po- strežbo, in kdor je od večega zastopnika pravilno poučen, mu je potova- nje zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, damo vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

SLOVENIC PUBLISHING Co.
Travel Bureau

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Mi zastopamo vse paro- brodne družbe.

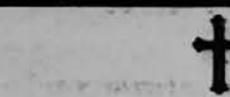
ZABAVA ANGLEŠKIH MINISTROV

Člani angleške vlade preživljajo svoje počitnice kot pravi Angleži. Razen enega so vsi, dasi prijetni, navdušeni sportniki in večino pro- stega časa porabijo za sport. Naravno je seveda, da se udejstvuje ministrski predsednik na vse strani. Državni tajnik za demilitarizacijo Thomas je vsestranski sportnik, letadski minister Marquis of Londonderry je pa navdušen le- talec, kakor se pač spodobi.

Edini nesportnik v angleški vladi je trgovinski minister sir Wal- ter Runciman. Edino veselje ima zbiranje najrazličnejših modelov lodij. Vsi člani vlade so pa vneti za državljanski sport, kar se vidi zlasti na sejnah parlamenta. Iz papirja, ki leži pred njimi na klopi, znajo vsi brez izjeme med parlamentarnimi debatami delati krasne drobljnice. Med njimi so strokovnjaki za papirnate čelade, ladje, prsta- ne, zvezde in rože. En član vlade zna iz papirja napraviti celo koza- re. Pravi strokovnjak v tem zani- mivem domaćem sportu parlamenta je Winston Churchill.

POLJSKO MESTO POGORELO

Varšava, Poljska, 6. maja. — Danes je uničil požar mesto Włodzimierz v vzhodnem delu Poljske. Zgorelo je nad dvesto hiš.

Naznanilo in zahvala.

— V svojem in v imenu svojih otrok možnam potrege sreča vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je po kratki in mučni bolezni umrl dne 26. aprila v St. John's Hospital, Long Island City, moj nepo- zabilni mož in skrben oči svojim otrokom.

Prišrčna hvala vsem, ki so mi stali na strani v urah žalosti, ki so mi na ta all oni načini ponagali, darovali vence, prišli kropiti pokojnika in ki so ga spremili na zadnji pot.

Posebno hvala vsem, ki so dolžni slediti: Mr Peter Vogrč, Mr Frank Vogrč, Mr Joseph Vogrč, Mr in Mrs Hoyak, Mr in Mrs J. Mrak, Mr in Mrs J. Grill, Mr in Mrs Costa, Mr in Mrs A. Bremec, Mr in Mrs H. Lilar, svak in svakinja; Mr in Mrs L. Podkobusek, sestra in svak; Mr in Mrs A. Kustrin, Mr in Mrs J. Gregorin, Mr in Mrs A. Gregorin, Mr in Mrs J. Adamic, Mrs. Pauline Glester, Mrs Fannie Baucar, Mrs J. Ve- sel, Family A. Kastele, Family Cubittton, Mr in Mrs Rossi, Mr Magajna, Mr Massement, Mr in Mrs Seales, Mr in Mrs Casey, Mr in Mrs Vermiesen, Mr in Mrs Trušnovec, Mr in Mrs Strüli, Mr in Mrs Vass, Fellow Workman at Sherman Creek, Fellow Carriers and Manager of sta. B. L. I. Daily Star, Daily Star Boys' Assn., Mr in Mrs A. Skulj, Mr Ig. Huše, Mr J. Teršek.

Torej se enkrat lepa hvala vsem.

Ti pa, dragi, spavaj mirno. V naših srečih boš ostal, dokler se ne snidemo s Teboj.

Zahajčil ostali:

JOZIKA PIČULIN, soprga;

JOHN, CHARLES, RUTH, otroci;

HARRY LIČAR, svak;

Mrs. PODKOBUSEK, svakinja.

Brat, sestra in nekdanja v starom kraju.

Goran, J., L., S., 1934.

V tem seznamu ::: Poučnih Knjig boste našli knjige, ki bo vas zanimala

Angleško slovensko berilo	\$2.
Amerika in Amerikanci (Trunk)	5.
Angeljska služba ali nauk kako se naj- streže k sv. maši	10.
Boj načeljivim boleznim	.75
Cerkniško jezero	1.20
Domaci zdravnik po Knajpu:	
vezano	\$1.50
broširano	1.25
Domaci vrt	1.20
Govedoreja	.50
Hitri računar	.75
Gospodinjstvo	1.20
Jugoslavija (Melik) 1. zvezek	1.50
2. zvezek, 1—2 snopič	1.80
Kletarstvo (Skalicky)	2.—
Kratka srbska gramatika	.30
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov	.30
Kako se postane državljан Z. D.	.25
Knjiga o dostojnem vedenju	.50
Kubična Računica	.75
Liberalizem	.50
Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka	.75
Mladenciem, 1. zvezek	.50
2. zvezek	.50
(Oba skupaj samo 90 centov)	
Mlekarstvo	1.-
Nemško - angleški tolmač	1.40
Nasveti za hišo in dom	1.—
Najboljša slov. Kuharica, 668 str. (Kalinšek), lepo vez.	5.—
Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem	.75

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street New York, N. Y.

Poziv!

Izdatanje lista je v vezi
z velikimi stroški. Mno-
go jih je, ki se radi slabi-
h krami takto priz-
deti, da so nas naprosili,
da jih počakamo, zato
naj pa oni, katerim je
mogoče, pozavajajo na-
ročino točno.

Uprava "G. N."

MARIJA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

26

Marija prebledi.

— Ne vem, kaj govorite, gospod Wendler. In kdo, kot pravite, me strasi, vas prav nič ne briga; slišali ste moj odgovor in vas moram prositi, da ga smatrate za mojo resno odpoved. Prosim, da končava ta razgovor. Očetu hočem prihvatiti neprijetnost in mu ne bom povedala o vaši ponudbi. Prosim, ravnatje se po tem.

— O, bojite se, da bi vas oče zaradi tega oštel, ker ste zavrnili tako lepo priložnost. To je izelo nespatmetno milostljiva gospica. Kot veste, v sedanjih časih revnih nevest ni mogoče oddati. Žal je, da ste me zavrnili, toda tedaj bo prepozno. Take priložnosti vam ne bom več nudil, pomislite to in tudi od kake druge strani ne boste dobili tako lepe ponudbe.

Marija opazi, da postaja Wendler zaradi njene odpovedi vedno bolj jezen, zato stopi k vratom in jih odpre.

— Prosim, prepustite mi odločitev zaradi moje usode. Vem pa, da sva si z očetom v tem edina. Nikdar me ne bi hotel pregovoriti za kak zakon braz ljubezni. Zelo mi je žal, da vam moram vašo ponudo odkloniti, toda ne morem drugače. Prosim, oprostite mi. In pri vaših nazorih glede revnih nevest bi vam bilo mogoče nekega dne žal, da si niste izbrali boljše.

Jezno zmeče Wendler zlatnino in drage kamne v kovčeg, ga zapre in se jezno postavi pred njo.

— Prepustil bom torej vam, da poveste svojemu očetu, kar se vam poljubi, ako se bom od sedaj naprej vaju izogib. Toda prav gotovo boste še nekoga dne obžalovali, da ste me zavrnili.

Pri tem zamašme z roko in gre z visoko dvignjeno glavo iz kabine.

Marija zapre vrata in sede na stol; obrise si oči, kot bi hotela izbrisati spomin na ta dogodek. Najbolj je bila užaljena vsed tega, kar ji je rekel glede njene naklonjenosti do Dewalla. Rekel ji je, da ji je Dewall straši v glavi. O, ljubi Bog, ne v glavi, temveč globoko v srcu. In najbrže bo prišlo takoj, kakov je rekel Wendler, da se bo Dewall poročil z Miss Vautham. Toda tudi ta trditev je ni mogla zapečati, da bi postala Wendlerjeva žena, četudi bi jo zaradi njegove snubitve zavidalno na tisoč ljudi. Kaj naj počne z Wendlerjem, ko je vendar vsaka misica ujeneha telesa z velikim hrepnenjem zahtevala Dewalla? Ako ne more biti njegova žena, potem ne morebiti tudi žena nobenega drugega, to je vedela.

In kaj naj sedaj poreče svojemu očetu, ako Wendlerja ne bo več bližu? Prav gotovo bo takoj opazil. In bi bilo mogoče vendarle najpametnejše, ako očetu prizanesljivo pove, kaj se je zgodilo.

Gre v svojo kabino, si unije obraz z mrzlo vodo, nato pa odide na krov k očetu, ki ji smeje zre naproti.

— No, Marija, ali si videla kaj lepo stvari?

Marija sede poleg njega.

— Da, oče; Wendler ima s seboj krasne stvari in mi je vse pokazal.

— Tako, tako! In sedaj ima mogoče moja Marija neizpolnjive želje v svojem srcu?

Marija prime njegovo roko.

— Ne, oče. Moja sreča ne visi na nakitu, in to ti bom takoj dokazal. Moga bi imeti vse, kar mi je pokazal in poleg tega še celo gospoda Wendlerja. In vendar sem z zahvalo odklonila.

Presenečen se dvigne dr. Buchwald.

— S tem menda nočeš reči, da ti je stavil kako ženitbeno ponubo?

— Da, oče to sem hotela reči.

— In — ti si ga odklonila?

— Morala sem, ker ga ne ljubim; mi ni niti najmanjše všeč.

— Tudi meni bi se zdelo čudno! Ne, Marija, to ni pravi mož za mojo hčer, in več so njegove premoženjske razmere še tako sijajne.

— Torej nisi bud na mene?

— Kako bi tudi mogel biti, moj otrok? V tem prašanju ne bi hotel na tebe nikdar vplivati, pri tem mora vsak človek sam odločevati, kakov se sam, da je najboljše.

Marija mu tiko poljubi roko.

— Hvala ti, oče; vedela sem, da me boš razumel. Skrajna sem ti hotela to zamlčati, kakov sem ti že prej prikrila marsikateri več ali manj vsljivi poklon, toda gotovo bi kmalu opazil, ako se bo užajljen nači izogibai in potem bi te mučile vsakovrstne misli.

Smejuji jsi oče gladi lase.

— Tudi sam bi prišel resnici do dna, Marija, toda boljše je, da si mi vse povedala. Iz tegu izprevidim, da si še vedno zaupljiva do mene.

Marija nekočko zardi in najraje bi mi povедala vse, kar se je dogodilo med njo in Henrikom Dewallom. Toda v njej je bila tajna, nejasna bojanja, da bi se mogoče oče jezik na Dewalla, ko bi se resnici kdaj poročil z Miss Vauthamovo. To pa je hotela prihramiti Dewallu in očetu. Oba sta bila uslužbena pri istem podjetju, vse dan sta bila pri svojem opravilu v stiku, tukaj ne sme nobena stvar stopiti vmes, tudi potem ne, ako bi se Dewall poročil z Miss Vauthamovo.

Zopet poljubi očetovo roko in pravi iskreno:

— Tebi morem v vsakem oziru zaupati, saj vem, da mi vedno želiš vse najboljše in da nimam nobenega boljšega prijatelja kot si ti.

Oče ji prikima.

Tega ne smeš nikdar pozabiti, moja Marija.

Nekaj časa še razgovarjata, dokler potnikov ne prično polniti krova. Tekoj nato prične igrati godba in na majhnih mizicah so servirali čaj. Na praznem prostoru so pričeli pari plesati in seveda se je pričelo tudi živahnje ljubimkovanje. Toda med veselimi ljudmi je danes manjak Kurt Wendler. Potr je sedel v svoji kabini in se je vpravševal, zakaj se je za vse to toliko trudil. Spustil se je celo v nedeljno spletke z Miss Vautham. Ali bo imela pri Dewallu kaj več sreče? Seveda ga je najbrže Marija zavrnila, ker je bila s tem doktorjem skrivaj zaročena. Toda če se bo Dewall pustil Miss Vauthamovi vjeti, bo postala že drugačnega mišljjenja. In tedaj bo misila, da se ji bo Wendler zopet približal. Toda čudila se bo, kako hladno jo bo zavrnil. Kaj pa je to neumno dekle sploh mislilo? Ali je sploh mogoče, da bi imela kako boljšo priložnost? Ali se ne bi brez števila žensk čutilo srečne, ako bi jih hotel poročiti? In ta neumna stvarica se mu je zahvalila in zavrnila. Čas plačila bo že prišel. Zelo bo še razočarana ako upa na dr. Dewalla, tega Miss Vautham ne bo tako hitro izpustila iz svojih rok. Končno pa more Miss Vautham mnogo več položiti na tehtnico kot pa uboga Marija Buchwaldova. Toda v tem svojem razpoloženju bi mogel tega Dewalla izdavati. Zakaj je temu revezu vse letelo v naročje in zakaj je bila tudi Miss Vautham yan tako natelebana? Samo zaradi njegove lepe zunanjosti!

sti? Kaj še! Saj se je mogel tudi sam še vedno pokazati! Samo, ko bi se mogel sedaj tožiti z bogato Amerikanko! To bi bilo nekaj, ako bi se mogel sedaj poročiti z njo, mesto z očnino Marijo. Miss Vautham je vendar bila dekla, v katero se more človek zaljubiti. In neno velikačko premoženje? Preneumen je bil, da se je spustil v njene spletke. Bolj pametno bi bil mapravil, ako bi Miss Vauthamovi pošteno dvoril in bi mogoče prišel do svojega cilja. Bil je velik tepee, da se je lotil neumne Marije.

(Dalje prihodnjič.)

STRAŠNA NOČ MED VOLKOVI IN ŠAKALI

Nedavno smo poročali, da se je zadržano v morje in do 70 m visokih skal sklepajo začasno v petšenem morju. Tako je bilo tudi z gorovjem, ob vznosu katerega naj bi težjal zaklad. Ko so prišli tja, jih je čakalo veliko razočaranje. Vsa skalnata veriga je bila pod peskom, treba bi bilo odkopati na mlinjene tem peska da bi prišli do njenega vzenja. Pod temi pogojami seveda ni misliti na to, da bi razgrnili skalo, pod katero je bila zadržana.

Campbell je menil, da bo kraj, kjer baje ležal zaklad dosegel z letalom, a že pri prvem poletu iz Lüderitzovega do Kitovega zaliva se moral prepričati, da v puščavi Namib, "Pusti puščavi", poiskala nekaj zaklad. Ta ekspedicija se vrača sedaj domov s praznimi rokami.

Campbell je menil, da bo kraj,

kjer baje ležal zaklad dosegel z letalom, a že pri prvem poletu iz Lüderitzovega do Kitovega zaliva se moral prepričati, da v puščavi Namib in godnih tal za pristajanje. Sredi puščave je moral letalo po sili na tla, pri čemer sta ga Campbell in pilot toliko popravila, da se je mogel pilot vrnilti do Lüderitzovega zaliva. Campbell sam pa je moral prebiti, preden so ga rešili, "najstrašnejšo noč med volkovi in šakali".

Ta neuspešna putna vzel pogum, odločil se je, da poskusí svojo srečo peš. To je pa bilo skoraj še hujšje. Podnevi je solnce, neusmiljeno žgalo može, ki so se včitali do kolen v pesek in so le z največjim maporom napredovali.

Ponoči so bili potem izpostavljeni ledenumu mrazu.

Več dni je deževalo v letotokih, a potem je spet zadivil pesčeni vihar, pred katerim so morali leči na tla in si varovati oči, da jih niso uničila pesčena zrna. Vendaz je ekspedicija prišla dnevno povprečno za 40 km naprej. Počasi so se izčrpale zaloge vode, tako da je prišlo na zadnje, komaj po en kozarec vode na moža dnevno. Nekega dne so zadeli na slovensko okostje. Tu je bil nekdo bogve kdaj umrl od napora, in žeje. Nato so srečavali čedalje več okostij, tako da so jim postala pravi kažpot.

Čez dan je bila puščava drugač, kakor izumrla, le zlaj pa zdaj so naleteli na kakšni kačo. Tem večji so bili ponoči volkov in šakalov, ki so se plazili tukih okrog taboriščnega ognja. S strašilnimi streli so morali odganjati vsljivje in nevarne zverine.

Pot je šla mimo visokih skalnih gorovij. Preiskave so kazale, da so počna železa, mangana, slijude in zlata. To je bilo veliko odkritje toad na izkoriscenje teh zemeljskih zakladov za sedaj ni misliti.

Tudi z domnevanim zakladom, zaradi katerega se je ekspedicija odpravila na to težavno potovanje ni bilo nič. Pesek je prekriral vse, ne more prehvaliti vrlih ptujskih orožnikov, ki so takoj naločili.

Opotekajoč se je privlekel do sodne hobe. — Toda kaj je to? —

Baronica je sedela cisto mirno v Yorku naznanja, da je izbral orozarno 71. polka za svoj "County Fair".

Baronu so vsled strahu izstopili oči iz Jamie — — baronica je bila mrtva.

Bolnik se je zopet splazil v posteljo. Tresel se je od mraza in od strahu. Njene oči so ga bile tako presneljive, pogledale, njeno telo je bilo tako čudno trdno, ko se ga je dotaknil.

Baron se je skušal na vse načine pomiriti, kar se mu je slednji skoraj posrečilo. — Saj je vendar

presustavlja, ne more prehvaliti vrlih ptujskih orožnikov, ki so takoj naločili.

Natančen program bo pravočasno objavljen.

Vstopnina bo nizka, toda veliko otrok bo dobiti brezplačne vstopnice.

Vse okrajne organizacije so obljubile sodelovati, da bo uspeh čim večji.

Knjige Vodnikove

Družbe

Izhko iz SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročino, ki znača SAM — \$1. —

\$1. —

Izhko podjetje nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako želite tako dolgo, da knjige izdele, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street, New York, N. Y.

RDEČ TRAK

(Nadaljevanje z 1. strani.)

hotel... te bom že potegnil k sebi... ne boj se...

Satanski nasmej se je pojavit na njegovem upadlem in velem obrazu.

Baronica je odšla. — Prišla je torej tako daleč, da je bila podobna psu ki ni izpolnil gospodu povelja. Tako daleč je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo. —

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Baronica je odšla. — Prišla je torej tako daleč, da je bila podobna psu ki ni izpolnil gospodu povelja. Tako daleč je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.

Tako je prišlo, da je bila pripravljena nanj z verigo.